

Nasz Patron

Henryk Adam Aleksander Pius Sienkiewicz herbu Oszyk (pseudonim LITWOS) urodził się 5 maja 1846 roku w Woli Okrzejskiej na Podlasiu w rodzinie Józefa i Stefanii z Cieszkowskich. To jeden z najwybitniejszych pisarzy polskich, jego powieści od ponad stu lat cieszą się największą poczytnością.

W 1858 roku podejmuje naukę w gimnazjum. Wówczas pisze też pierwsze utwory literackie. Nie każdy wie, że przyszły pisarz studiował w Szkole Głównej najpierw na wydziale lekarskim, potem prawnym, a dopiero na końcu na wydziale filologicznym. Działalność literacką rozpoczął dość wcześnie, już w roku 1867 pisząc krytyki literackie, felietony na aktualne tematy, wreszcie nowele. Zarówno świetna forma tych krótkich opowiadań, jak i zawarta w nich myśl postępową i patriotyczną zjednały młodemu pisarzowi wielki rozgłos.

W 1874 roku poznaje Marię Jadwigę Kellerównę, zakochuje się w niej i zaręcza. Kiedy jednak wyjeżdża do Brukseli i Paryża, ojciec Kellerówny listownie zrywa zaręczyny.

Pisarz wiele podróżuje. W roku 1876 wyjeżdża do Ameryki, w 1878 roku do Paryża i Normandii, a rok później do Włoch. W Wenecji poznaje Marię i Jadwigę Szetkiewiczówny. W 1881 roku żeni się z Marią Szetkiewiczówną. Z tego małżeństwa rodzi się syn Henryk Józef Kazimierz, a potem córka Jadwiga. Maria umiera w 19 października 1885 roku na gruźlicę.

Po śmierci żony podróżuje do Grecji, Włoch i Turcji, potem do Egiptu i Zanzibaru. W 1892 roku w życiu Sienkiewicza pojawia się druga Maria - Maria Wołodkiewiczówna, która zostaje żoną pisarza. Jednak w 1893 roku, niedługo po ślubie, Maria Wołodkiewiczowa opuszcza pisarza.

Trylogia, Quo vadis i Krzyżacy - to szczytowe osiągnięcia pisarskie Sienkiewicza. Dołączyć do nich można napisaną znacznie później barwną powieść przygodową dla młodzieży *W pustyni i w puszczy* (1910-1911).

Naród polski nagrodił swojego pisarza - Henryka Sienkiewicza. W roku 1900, na dwudziestopięciolecie jego pracy literackiej, społeczeństwo ofiarowało mu jako dar narodowy - majątek Oblęgorek (obecnie mieści się w tym pałacyku Muzeum

Sienkiewiczowskie). Dar został zakupiony ze składek społeczeństwa. Akt własności Oblęgorka wręczono pisarzowi 22 grudnia w Warszawie podczas uroczystej akademii w Ratuszu. W roku 1904 Sienkiewicz trzeci raz wstępuje w związek małżeński. Trzecia Maria to Maria Babska.

10 grudnia 1905 roku w Sztokholmie Henryk Sienkiewicz otrzymuje literacką [Nagrodę Nobla](#) za całokształt twórczości. Przyznanie nagrody przyczynia się nie tylko do rozstawienia imienia polskiego pisarza, ale i samej Polski.

Po otrzymaniu nagrody w swoim przemówieniu pisarz powiedział:

"(...) zaszczyt ten, cenny dla wszystkich, o ileż jeszcze cenniejszym być musi dla syna Polski!... Głoszono ją umartłą, a oto jeden z tysięcznych dowodów, że ona żyje!... Głoszono ją niezdolną do myślenia i pracy, a oto dowód, że działa!... Głoszono ją podbitą, a oto nowy dowód, że umie zwyciężać! (...)"

Rok 1915 to zorganizowanie wraz z Ignacym Janem Paderewskim w Vevey koło Lozanny Generalnego Komitetu Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce.

15 listopada 1916 roku w Vevey, daleko od swej ojczyzny, Henryk Sienkiewicz umiera. Jego prochy zostały sprowadzone do Polski w 1924 roku. W drodze przez kraje Szwajcarii, Austrii, Czech składano mu hołd. 27 października 1924 roku odbyła się uroczystość obok pomnika Adama Mickiewicza w Warszawie. Na koniec trumnę w sarkofagu złożono w Warszawie w podziemiach katedry św. Jana tuż obok prezydenta Gabriela Narutowicza.

Pliki do pobrania

[Hymn_Szkoly_Podstawowej_nr_11.pdf](#) | PDF, 176.42 KB |